

[Kurt Hansen]

slag, så er der mulighed for, at arbejdsgiverne igennem styringen af denne bedriftssundhedstjeneste kan kontrollere arbejderne f. eks. med hensyn til fravær, og den kan bruges til at sortere arbejdskraften efter helbredstilstand. Arbejdsgiverne har ligeledes mulighed for at bruge bedriftssundhedstjenesten til at belyse og analysere en række arbejdsmiljømæssige problemer, som det vil kunne betale sig for dem at løse. Vi ser naturligvis ikke bort fra, at der kan være en række ting på arbejdspladserne af arbejdsmiljømæssig art, som det også vil være i arbejdsgivernes interesse at få gjort noget ved.

Konklusionen bliver, at en arbejdsgiverstyret bedriftssundhedstjeneste kan bruges som et raffineret element til at gøre den givne produktion mere rentabel, og det er det, der lukkes op for med regeringens forslag.

Hvis vi forestiller os, at de intentioner og ideer, som ligger i VS' forslag, blev realiseret, nemlig at arbejderne kontrollerede bedriftssundhedstjenesten, så kan bedriftssundhedstjenesten bruges på en helt anden måde. Den kan bruges til at kortlægge og kontrollere de sundhedsfarer, der er i arbejdsmiljøet. Den kan bruges til at uddanne arbejderne og deres sikkerhedsrepræsentanter i forhold vedrørende sundhedsfarers art og omfang samt til forebyggelse og kortlægning af eventuelle sammenhænge imellem arbejdsmiljøet og sygdomme.

Vi har ikke i vores forslag konkret taget stilling til, hvor meget bedriftssundhedstjenestepersonale der skal være til et bestemt antal arbejdere, for at deres arbejdsmiljømæssige interesser varetages bedst muligt. Det mener vi helt må afhænge af problemernes art og omfang, hvad det er for en arbejdsplads, hvilke problemer den givne branche har, hvilke problemer der er inden for et nærmere afstukket geografisk område.

Det er helt sikkert, at de normtal, som regeringen har lagt op til i sit forslag, er helt uacceptable, idet man forestiller sig 1 bedriftssundhedsteam pr. 5.000 arbejdere. Læg mærke til, at her har man næsten fordoblet det i forhold til den organisationsbetænkning, som kom for 2 år siden. Men ikke nok med det: organisationsbetænkningen var ligesom et gennemsnit for 1,8 millioner lønarbejdere. Her er altså tale om, at man tager de miljømæssigt allerdårligste brancher frem og

siger: dem må vi satse på, og så fordobler vi altså normtallet på trods af dette.

Det finder jeg er helt uacceptabelt, og jeg vil godt bede ministeren om en redegørelse for, hvorfor man har fordoblet disse normtal, når man har begrænset sine aktiviteter til nogle ganske få områder. Med andre ord kan det udtrykkes således, at regeringen er parat til inden for disse arbejdsmiljømæssigt dårlige brancher at ofre 6 øre pr. arbejder pr. time på at få forbedret forholdene. Det mener vi ligeledes er helt uacceptabelt. Det modsvarer slet ikke det reelle behov, der er for at få løst en række problemer.

De klasseinteresser, som VS vil styrke igennem forslaget, er også til stede i regeringens forslag, men som nævnt blot med modsat fortegn. Uanset om regeringen vil stå ved det eller ej, så tjener regeringens forslag til at styrke virksomhedernes rentabilitet under dække af, at der skal ske nogle arbejdsmiljømæssige forbedringer for arbejderne.

Hvis ikke de principper, der er slået fast i VS' forslag, om arbejdernes ret til at ansætte og afskedige bedriftssundhedspersonalet, sikres, hvis ikke der sikres en reel kontrol for arbejderne med misbrug fra arbejdsgivernes side, så kan de reelle arbejdsmiljømæssige problemer meget nemt blive tilsløret. Det, at der er en fast tilknytning mellem en arbejdsplads og en bedriftssundhedstjeneste, kan meget nemt bibringe en falsk tryghedsfølelse, fordi mange tror, at man ved en helbredsundersøgelse vil være i stand til at påvise alle sygdomme. Det er langtfra tilfældet. En helbredsundersøgelse vil i mange tilfælde først afsløre sygdomstilfælde, når det er for sent. Det gælder f. eks. tidlige stadier af kræftsygdomme og kroniske forgiftningsskader. Derfor må følgende krav til bedriftssundhedstjenestens organisering og mulighed for at bibringe arbejderklassen et reelt fremskridt følges:

For det første må det sikres, at arbejderne har ret til at ansætte og afskedige sundhedsarbejderne i bedriftssundhedstjenesten. Som vi nævner det i vores forslag, kan det ske på den måde, at man på de større arbejdspladser via fællesklubben kan ansætte og afskedige personalet, og på de mindre arbejdspladser kan det f. eks. ske igennem fagforeningerne. Når jeg nævner eksemplet, så er det ikke, fordi der skal åbnes mulighed for, at staten eller nogle andre elementer kan